

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Навчально-науковий інститут бізнес-технологій «УАБС»
Кафедра міжнародних економічних відносин

Буйвал Олександра Євгенівна

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА
«РОЛЬ МВФ В РЕГУЛЮВАННІ МІЖНАРОДНИХ ВАЛЮТНО-КРЕДИТНИХ
ВІДНОСИН»

Спеціальності 292 «Міжнародні економічні відносини»

Студента (ки) IV курсу
групи МЕ-61а

Буйвал О.Є.

(підпис)

Подається на здобуття освітнього ступеня бакалавр

Кваліфікаційна робота містить результати власних досліджень. Використання ідей,
результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідне джерело

Буйвал О.Є.

(підпис)

Керівник доктор екон. наук, проф.

Петрушенко Ю. М.

(підпис)

Суми – 2020 рік

ЗАВДАННЯ НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Навчально-науковий інститут бізнес-технологій «УАБС»

Кафедра міжнародних економічних відносин

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри

д.е.н., професор

(науковий ступінь, вчене звання)

Ю.М. Петрушенко

(підпис)

« » _____ 2020 р.

ЗАВДАННЯ НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ

(спеціальність 056 «Міжнародні економічні відносини»)

студенту 4 курсу, групи МЕ-61 а

(номер курсу) (шифр групи)

Буйвал Олександра Євгенівна

(прізвище, ім'я, по батькові студента)

1. Тема роботи Роль МВФ в регулюванні міжнародних валютно-кредитних відносин.

затверджена наказом по університету від «07» квітня 2020 року № 0516-III

2. Термін подання студентом закінченої роботи «21» червня 2020 року

3. Мета кваліфікаційної роботи полягає у виявленні ролі Міжнародного валютного фонду у регулюванні міжнародних валютно-кредитних відносин.

4. Об'єкт дослідження фінансові механізми Міжнародного валютного фонду, та їх доцільне використання.

5. Предмет дослідження дії МВФ у регулюванні валютних відносин.

6. Кваліфікаційна робота виконується на матеріалах офіційної інформації та статистичних даних роботи МВФ та інших міжнародних економічних організацій.

7. Орієнтовний план кваліфікаційної бакалаврської роботи, терміни подання розділів керівникові та зміст завдань для виконання поставленої мети

Розділ 1 Становлення та спеціалізація Міжнародного валютного фонду. _____ 16.04.2020
(назва – термін подання)

У розділі 1 Дослідити історію становлення та спеціалізацію Міжнародного валютного фонду _____
(зміст конкретних завдань до розділу, які повинен виконати студент)

Розділ 2 Фінансово-кредитні механізми Міжнародного валютного фонду та їх вплив на міжнародні економічні відносини. _____ 12.05.2020
(назва – термін подання)

У розділі 2 Проаналізувати фінансово-кредитні механізми Міжнародного валютного фонду, та їх вплив на міжнародні економічні відносини. _____
(зміст конкретних завдань до розділу, які має виконати студент)

Розділ 3 Співпраця України та МВФ. _____ 01.06.2020
(назва – термін подання)

У розділі 3 Проаналізувати етапи співпраці України і МВФ, та дослідити перспективи даної співпраці. _____
(зміст конкретних завдань до розділу, які повинен виконати студент)

8. Консультації з роботи:

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		завдання видав	завдання прийняв
1	Петрушенко Ю.М., завідувач кафедри МЕВ	02.04.20	16.04.20
2	Петрушенко Ю.М., завідувач кафедри МЕВ	16.04.20	12.05.20
3	Петрушенко Ю.М., завідувач кафедри МЕВ	12.05.20	01.06.20

9. Дата видачі завдання: «02» квітня 2020 року

Керівник кваліфікаційної роботи _____

(підпис)

Петрушенко Ю.М.

(ініціали, прізвище)

Завдання до виконання одержав _____

(підпис)

Буйвал О.Є.

(ініціали, прізвище)

РЕФЕРАТ

кваліфікаційної роботи на здобуття освітнього ступеня бакалавр

на тему

«РОЛЬ МВФ В РЕГУЛЮВАННІ МІЖНАРОДНИХ ВАЛЮТНО-КРЕДИТНИХ ВІДНОСИН »

Студентки Буйвал Олександри Євгенівни

Основний зміст кваліфікаційної бакалаврської роботи викладено на 37 сторінках, у тому числі список використаних джерел з 26 найменувань, який розміщено на 3 сторінках. Робота містить 3 таблиці, 7 рисунків.

Ключові слова: МІЖНАРОДНИЙ ВАЛЮТНИЙ ФОНД, СПІВРОБІТНИЦТВО, ВАЛЮТНО-КРЕДИТНІ ВІДНОСИНИ, МЕХАНІЗМИ ФІНАНСУВАННЯ, КРЕДИТУВАННЯ, ТРАНШІ.

Мета кваліфікаційної бакалаврської роботи полягає у виявленні ролі Міжнародного валютного фонду у регулюванні міжнародних валютно-кредитних відносин.

Об'єктом дослідження є фінансові механізми Міжнародного валютного фонду, та їх доцільне використання.

Предметом дослідження є дії МВФ у регулюванні валютних відносин.

У процесі дослідження залежно від цілей і задач використовувались відповідні методи дослідження економічних процесів, серед яких метод аналізу, метод порівняння, метод формалізації даних, метод синтезу, метод узагальнення та метод систематичного підходу.

Інформаційною базою роботи послужили законодавчі та нормативні документи України; Угода про створення МВФ; статистичні звіти МВФ та Світового банку; аналітичні матеріали місії МВФ; офіційні сайти світових фінансових організацій; періодичні видання економічного спрямування.

За результатами дослідження сформульовані такі висновки:

1. Міжнародний валютний фонд має гнучкий набір інструментів, за допомогою яких фонд здійснює підтримку своїх членів. Кожен з цих засобів підтримки має як негативні, так і позитивні моменти. Тому розглядати їх окремо неможливо. Підхід повинен бути комплексним, у самому процесі досягнення цілей.

2. На сьогоднішній день економіка багатьох країн що співпрацюють з фондом, має як негативні так і позитивні зміни. Негативними змінами можуть виступати процеси зростання боргових зобов'язань країн з низьким рівнем доходу. Можна зробити висновок, що давати оцінку впливу МВФ повністю негативно або позитивно – неможливо.

Одержані результати можуть бути використані у процесі розробки стратегії зовнішньоекономічного розвитку України та оцінки ефективності співробітництва України з МВФ.

Результати апробації основних положень кваліфікаційної бакалаврської роботи були розглянуті на таких конференціях:

1. Конференції «Розвиток та досягнення сучасної науки в глобальному науково-освітньому просторі» [1].
2. І Міжнародному форумі «Сучасні виклики на шляху до сталого розвитку: діалог народів та країн». (1st International Forum «Modern Challenges towards Sustainable Development: Dialogue between Peoples and Countries») [2].

Рік виконання кваліфікаційної роботи – 2020 рік.

Рік захисту роботи – 2020 рік.

ЗМІСТ

ВСТУП	7
РОЗДІЛ 1 СТАНОВЛЕННЯ ТА СПЕЦІАЛІЗАЦІЯ МІЖНАРОДНОГО ВАЛЮТНОГО ФОНДУ	10
1.1 Історія створення МВФ	10
1.2 Основні цілі та завдання МВФ	13
РОЗДІЛ 2 ФІНАНСОВО-КРЕДИТНІ МЕХАНІЗМИ МІЖНАРОДНОГО ВАЛЮТНОГО ФОНДУ ТА ЇХ ВПЛИВ НА МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ	15
РОЗДІЛ 3 СПІВПРАЦЯ УКРАЇНИ ТА МВФ	25
3.1 Аналіз програм співробітництва МВФ та України	25
3.2 Перспективи співпраці України й МВФ	29
ВИСНОВКИ	33
ПЕРЕЛІК ДЖЕРЕЛ ПОСИЛАННЯ	34
ДОДАТКИ	37

ВСТУП

Міжнародний валютний фонд займає вагоме місце в розвитку країн, що є його членами, так і в розвитку економіки світу. Тому вивчення його сутності, методів роботи і ролі у регулюванні міжнародних валютно-кредитних відносин важливо для створення повної картини функціонування економіки. В цьому і полягає актуальність розгляду даної теми.

На сьогоднішній день, міжнародні валютні організації є невід'ємними елементами у вирішенні багатьох валютно-фінансових проблем. За їх допомогою, відбувається накопичення і перерозподіл усього капіталу, що допомагає робити це цілеспрямовано і ефективно. Країна позичальник має змогу отримати певну суму коштів на розвиток і покращення економіки своєї держави, лише під невеликий відсоток.

Важливе місце у економічному розвитку світової економіки відіграє Міжнародний Валютний Фонд.

Діяльність Міжнародного валютного фонду досліджується авторами у великій кількості літератури. Але слід виділити таких як: Циганкова Т.М., Козака Г.О., Ковалевського В.В., Кругмана П.Р., Данилиша Б.А., Михайлика О.М., Чусовудського М.В., Цилінську Я.В., та Савлука М.І..

Мета дипломної роботи полягає у дослідженні ролі МВФ у регулюванні валютних відносин.

Для розкриття даної мети були поставлені такі завдання:

- дослідити історію створення та організаційну структуру МВФ;
- визначити основні цілі та завдання МВФ;
- охарактеризувати фінансово кредитні механізми МВФ;
- здійснити аналіз програм співробітництва МВФ з Україною;
- проаналізувати перспективи співпраці України та МВФ.

Об'єктом роботи є фінансові механізми фонду, та їх доцільне використання.

Предметом дослідження роботи виступає роль МВФ у регулюванні валютних відносин.

Інформаційною базою дослідження послужили законодавчі та нормативні документи України; Угода про створення МВФ; статистичні звіти МВФ та Світового банку; аналітичні матеріали місій МВФ; офіційні сайти світових фінансових організацій; періодичні видання економічного спрямування.

Дипломна робота буде виконуватися на основі даних отриманих в ресурсах та в джерелах українських та зарубіжних авторів. Інформаційною базою виступили: офіційні сайти світових фінансових організацій, підручники фінансового та економічного спрямування, матеріали періодичних видавництв, звітів, архівів, статистичні дані, навчальних посібників, статті з журналів, законодавчі акти та іншу електронні ресурси.

При виконанні роботи будуть застосовані наступні методи дослідження:

- метод аналізу;
- метод порівняння;
- метод формалізації даних;
- метод синтезу;
- метод узагальнення;
- метод систематичного підходу;
- метод моделювання.

Дослідження в даній роботі буде включати як аналіз діяльності Міжнародного валютного фонду, а саме методи та способи його роботи, програми фінансування з певними країнами-членами. Результати даного аналізу будуть згруповані у висновки, які охарактеризують діяльність фонду у фінансовій системі Світу та України. При проведенні даного дослідження буде використаний історичний підхід до становлення даної організації, значення її діяльності на сьогоднішніх день в сформованих умовах.

Висновки даної роботи були розглянуті під час конференції «Розвиток та досягнення сучасної науки в глобальному науково-освітньому просторі» [1], та у I

Міжнародному форумі «Сучасні виклики на шляху до сталого розвитку: діалог народів та країн» Суми 2020 [2].

1. СТАНОВЛЕННЯ ТА СПЕЦІАЛІЗАЦІЯ МІЖНАРОДНОГО ВАЛЮТНОГО ФОНДУ

1.1 Історія створення МВФ

Під час процесу руйнування світової економіки, у 30-х роках 20 сторіччя, постало питання про створення організації, що мала б на меті управління системою світової валюти. Відбулося зростання попиту на золото, вище існуючого запасу. Причиною цьому стало нехтування паперовими грошима. Через ситуацію що склалася, деякі країни на чолі з Великобританією, були змушені позбутися золотого стандарту, що був визначником вартості грошової одиниці як величини що є незмінною. Саме через те, що вартість грошової одиниці більше не мала співвідношення з кількістю золота, обмін грошима між країнами що й надалі мали золотий стандарт, і тими країнами, що вже не використовували його, дуже ускладнився. Країни були змушені зробити певні запаси золота, на які б була змога його придбати. Це стало причиною зменшення кількості операцій з грошима, відбулося скорочення робочих місць. Відбувся занепад рівня добробуту населення. Це призвело до дисбалансу між грошовою одиницею, та ціною на відповідний товар. Це спричинило занепад світової економіки.

В період з 1929-1932 роки, ціни на товари знизались майже на 48%, а загальний обсяг торгівлі у світі скоротився на 63%. Спроби розв'язання валютних проблем, що відбувалися на міжнародних конференціях, зовсім не були успішними. Виникла потреба налагодити співпрацю між усіма державами світу. Це б призвело до налагодження нової валютної системи, та організації, яка б займалася процесом контролю за цією системою [3].

На початку 40-х років, майже в один і той же час, були запропоновані пропозиції, стосовно встановлення нової валютної системи і світі. Це був Харрі Декстер (США) та Джон Мейнард. Але лише після довготривалих переговорних процесів, що відбувалися у військових умовах, міжнародне співтовариство дало

згоду стосовно прийняття і встановлення нової системи, та відповідної організації. Зустріч, із заснування Міжнародного валютного фонду, що була остаточною, відбулася у липні 1944 року, в Бреттон-Вудсі (США). На цій зустрічі, були зібрані представники зі 44 держав. Після неї, у м. Вашингтон, у травні 1946 року, у складі 39 країн, почав свою діяльність Міжнародний валютний фонд. СРСР брав активну участь у конференції у 1944 року, і навіть прийняв участь у підписанні Акту створення. Але пізніше, не зміг ратифікувати ці договори. У вересні 1992 року, у Міжнародний валютний фонд вступили усі колишні республіки, що раніше входили до складу СРСР.

На сьогоднішній день, число країн що входять до МВФ, становить 189 країн. Внески цих країн до фонду, що й складають капітал, становлять 212 млрд. одиниць, що приблизно 272 млрд. дол. США. Штаб-квартира Міжнародного валютного фонду знаходиться у Вашингтоні.

Організаційна структура Міжнародного валютного фонду, дає змогу зрозуміти усю сутність процесу діяльності фонду. Представники усіх країн, що є членами МВФ, утворюють раду керуючих, яка є основним, та вищим органом МВФ.

Рада керуючих відбувається лише якщо це буде стосуватися обов'язкових повноважень.

Процес прийому нових членів фонду, перегляд документації стосовно та прийняття нових квот, та заміна партнерів у валютних сферах- можуть бути прикладами таких повноважень.

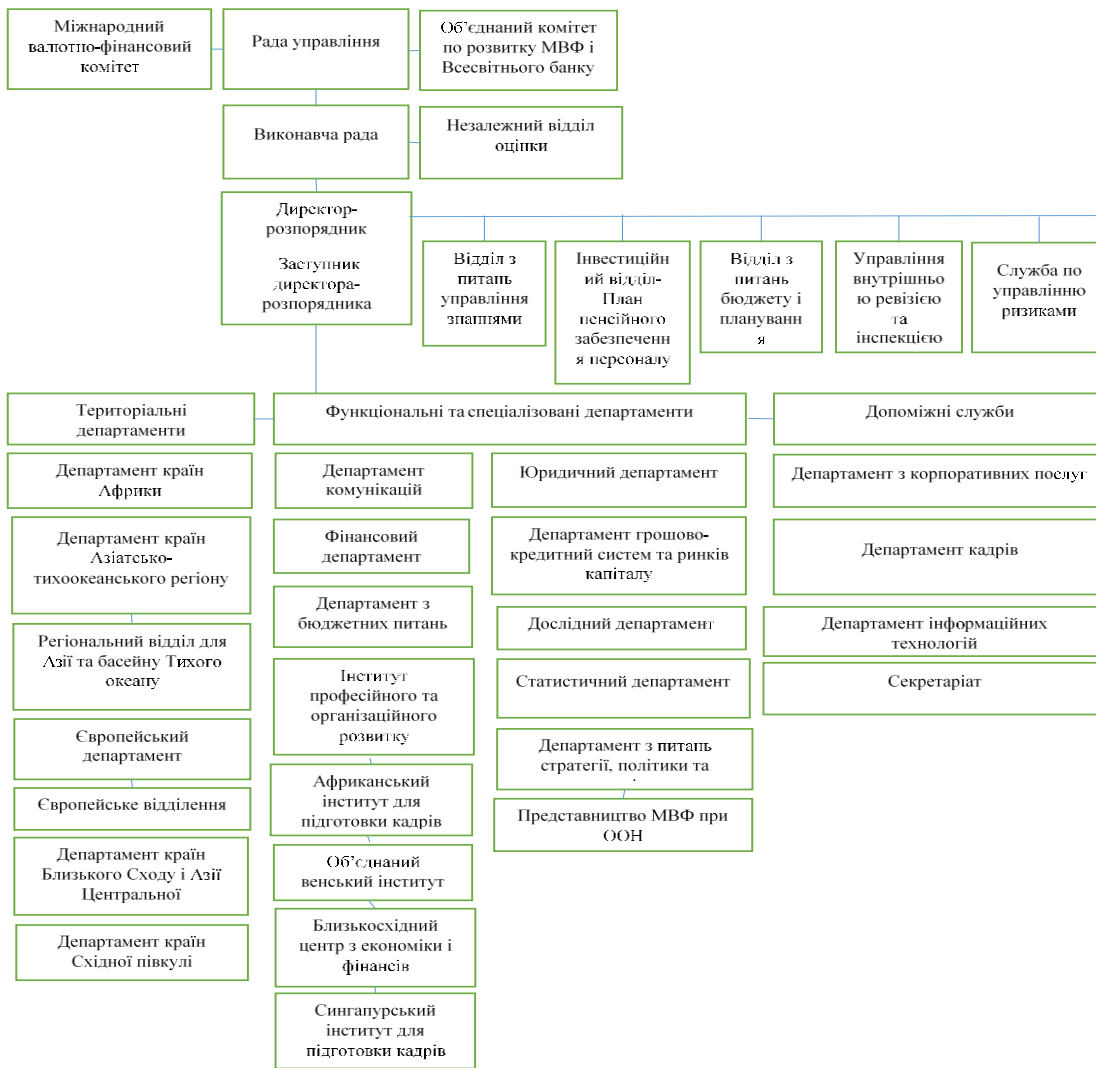

Рисунок 1.1 – Організаційна структура МВФ [9]

За поточні справи МВФ відповідає Виконавчий комітет. Країни, що мають найбільші квоти, а це: Китай, Саудівська Аравія, Німеччина, Великобританія, Японія, США, та Франція, призначають 7 із 24 виконавчих директорів. Інші 17, призначаються радою, лише за врахування принципу регіонального представництва.

У міжнародному валютному фонді працює 2765 осіб. Зазвичай це фахівці з податків, економісти, статистики, фінансисти, та філологи. Вони сприяють злагодженому функціонуванню МВФ. Основна частина персоналу працює у Вашингтоні, в той час як інші частини зосереджені у Женеві, Парижі, та ООН в Нью-Йорку.

Організаційна структура МВФ має постійний розвиток, через функції фонду, які залежать від змін у економіці світу, а також міжнародних валютно-фінансових відносинах [5; 6].

Отже Міжнародний валютний фонд є прикладом злагодженого процесу управління. Організація, яка виникла відносно нещодавно, але внесла дуже багато коректив у функціонування світової економіки в цілому. МВФ виконує важливі функції у регулюванні фінансово-кредитних відносин на сучасному етапі, та має злагоджену структуру, що допомагає йому функціонувати дуже вміло і стабільно.

1.2 Основні цілі та завдання МВФ

Ціллю становлення МВФ, був процес регулювання відносин у сфері розрахунків, які відбувалися між окремими державами. Основним завданням МВФ був процес фінансової підтримки тих держав, котрі мали потребу у цьому. Держав, котрі зазнали валютних труднощів, що були зумовлені порушенням у рівновазі балансів платежів, та кредитів в іноземній валюті.

Міжнародний валютний фонд є інституціональною основою у сучасній сфері міжнародної валютної системи.

Рисунок 1.2 – Місце МВФ у системі міжнародних фінансових інститутів

[9]

Основними цілями, які виконує фонд є:

1. Процес сприяння злагодженій співпраці країн, що відбувається за рахунок механізму узгодження дій з міжнародних валютних питань.
2. Регулює процес міжнародної торгівлі. Основною метою є підвищення рівня зайнятості населення, та зростання його доходів. Розвиток виробничого сектору країн-членів.
3. Сприяння стабільності валюти, і збалансованості валютних відносин. Процес запобігання знецінення валюти.
4. Встановлення різносторонньої системи переказів та платежів, за поточними операціями.
5. Короткострокове надання ресурсів, для врівноваження платіжного балансу. Цей процес відбувається лише за певних умов.

Учасники Бреттон-Вудської конференції доручили МВФ виконувати такі основні функції, а саме:

1. Контролювати процес виконання «кодексу поведінки». А саме співпрацю у питання міжнародної валютної політики, та процесу обороту платежів між державами.
2. Урівноваження обмінних курсів валюти.
3. Надання кредитів, тобто певних траншів.

Були також висунуті країнами-членами, додаткові функції для виконання Міжнародним валютним фондом:

1. Нагляд за спільною системою стабільного обміну національних валют.
2. Реорганізація економік, та встановлення співпраці, та надання кредитів.
3. Кваліфікаційне зростання персоналу, та надання їм необхідної інформації

[4].

2. ФІНАНСОВО-КРЕДИТНІ МЕХАНІЗМИ МІЖНАРОДНОГО ВАЛЮТНОГО ФОНДУ, ТА ЇХ ВПЛИВ НА МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ

Нині розвиток та швидкі процеси глобалізації сучасних міжнародних економічних відносин, залежать від модернізованих та ефективних підходів до співпраці між урядами країн, та відносин які утворюються між приватними та державними секторами економіки. Але всеодно, незважаючи на це, подібна співпраця може приховувати у собі деякі ризики, котрі почнуть проявлятися на локальних ринках, та потрапляти на світові ринки. Організації, які діють на регіональних рівнях були створені задля того, щоб мінімізувати ризики такого виду.

Міжнародний валютний фонд є саме тою організацією, на яку покладено таку місію. У процесі своєї діяльності з великою кількістю держав (а їх налічується 189), впливовість фонду проявляється майже у всіх цивілізованих державах. МВФ у своїй діяльності здійснює фінансову підтримку державам, які мають труднощі з дефіцитом платіжного балансу. Ще одним вагомим процесом є діяльність з метою регулювання валютно-кредитних відносин [7].

Майже 80% держав, отримали фінансову підтримку від МВФ. Обсяг та мета з якою надавалася підтримка, мали постійні зміни. На зародженні своєї діяльності, фонд займався вирішенням проблем, котрі були пов'язані з торговельним балансом лише розвинутих країн. Але вже сьогодні, МВФ має лідируюче місце у процесі підтримки глобальної фінансової стабільності у всьому світі. Саме у цьому питанні Міжнародний валютний фонд визначив свої 3 основні цілі:

1. Звести до мінімуму цінові шоки, та почати сприяти налагодженому процесу обслуговування боргів країн-членів МВФ;
2. Забезпечити умови для залучення коштів від потенційних інвесторів;
3. Запобігти утворення криз [7].

1	Програма "стенд-бай"	Stand-By Arrangements (SBA)	Загальні	Досягнення програмних цілей	12-24	Ринкова	100-600	3.25-5
2	Розширення кредитування	Extended Fund Facility (EFF)	Загальні	Досягнення програмних цілей	36	Ринкова	600	4.5-10
3	Превентивна кредитна лінія Для підтримання ліквідності	Precautionary and Liquidity Line (PLL)	Загальні	Виконання критеріїв ефективності	6-24	Ринкова	250-500	3-5
4	Гнучка кредитна лінія	Flexible Credit Line (FCL)	Загальні	Виконання критеріїв ефективності	12-24	Ринкова	500-1000	3.25-5
5	Інструмент прискореного фінансування для надання Екстреної Допомоги	Rapid Financing Instrument (RFI)	Загальні	Усунення негативних факторів	39-60	Ринкова	100	3.25-5
6	Інструмент "стенд-бай"	Standby Credit Facility (SCF)	Пільгові	Досягнення програмних цілей	12-24	0.25%	120-300	4-8
	Інструмент	Extended		Досягнення				

7	розширеного кредитування	Credit Facility (ECF)	Пільгові	програмних цілей	36-60	0%	120-300	5.5-10
8	Інструмент прискореного кредитування	Rapid Credit Facility (RCF)	Пільгові	Усунення негативних факторів	Одноразова виплата	0%	75-100	5.5-10

В останній період, роль програми «стенд-бай» втратила свою актуальність, в той самий час як Гнучка кредитна лінія та Механізм розширеного кредитування стають більш привабливими для процесу кредитування.

Діяльність МВФ за непільговим кредитуванням

7 нових домовленостей, а також 1 підвищення доступу для Аргентини, і одне зниження доступу для Мексики було затверджено Виконавчою радою Міжнародного валютного фонду у 2019 році. Це відбулося за рахунок двох існуючих домовленостей, що відбулися у рамках механізму непільгового кредитування. Загальна сума склала 50,5 млрд. СДР (це приблизно 70,0 млрд. дол. США).

Майже 70% таких нових зобов'язань припали на домовленість по кредитній програмі «стенд-бай» з Аргентиною (на суму 40,7 млрд. СДР), а також включаючи у себе зниження доступу Мексиці, у розмірі 8 912,7 млрд. СДР.

Домовленість за кредитом «стенд-бай» стосовно України, ввійшла у останні 30% (2 800,0 млн СДР); три домовленості стосовно розширеного кредитування МВФ з Барбадосом (208,0 млн. СДР), Анголою (2 673,0 млн. СДР) і Еквадором (3 035,0 млн. СДР).

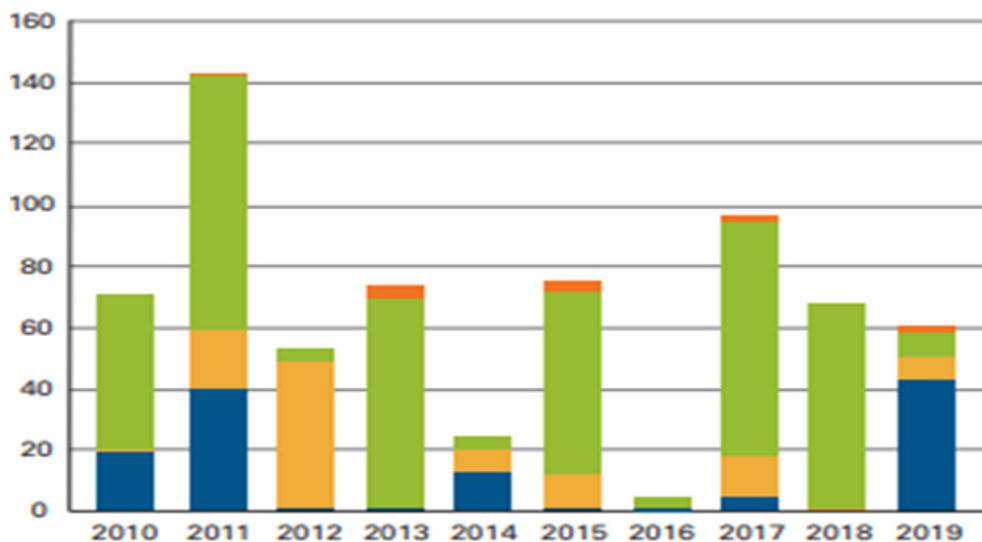
Домовленість стосовно Гнучкої кредитної лінії з Колумбією (7 848,0 млн. СДР), і домовленість у рамках лінії превентивної підтримки і ліквідності з Марокко (2 150,8 млн. СДР). (У таблиці 2.2 наочно продемонстровано дані, стосовно домовленостей, які були затверджені за останні 10 років).

Таблиця 2.2 – Домовленості, затверджені у рамках рахунку спільних ресурсів у 2019 фінансовому році (млн. СДР) [9]

Країна-член	Вид домовленості	Дата вступу у силу	Затверджена сума
Нові домовленості			
Колумбія	Гнучка кредитна лінія на 24 місяці	25 травня 2018 року	7 848,0
Аргентина	Домовленість по кредиту «стенд-бай» на 36 місяців	20 червня 2018 року	35 379,0
Барбадос	Розширена домовленість на 48 місяців	1 жовтня 2018 року	208,0
Ангола	Розширена домовленість на 36 місяців	7 грудня 2018 року	2 673,0
Мороко	Лінія превентивної підтримки і ліквідності на 24 місяці	17 грудня 2018 року	2 150,8
Україна	Домовленість по кредиту «стенд-бай» на 14 місяців	18 грудня 2018 року	2 800,0
Еквадор	Розширена домовленість на 36 місяців	11 березня 2019 року	3 035,0
Усього			54 093,8
Підвищення/зниження доступу у рамках існуючих домовленостей			
Аргентина	Підвищення доступу у рамках Домовленості по кредиту «стенд-бай» на 36 місяців	26 жовтня 2018 року	5 335,0
Мексика	Зниження доступу в рамках Гнучкої	26 листопада 2018 року	-8 912,7

	кредитної лінії на 24 місяці 26 листопада 2018 року		
Усього			-3 577,7
Підсумок			50 516,1

У 2019 фінансовому році, загальна сума, яку надають у рамках домовленостей, що має назву «покупка», склала 34,0 млрд. СДР(47,2 млрд. дол. США). Майже 93% склали покупки Аргентини, України та Єгипту. В той час, як загальний обсяг за погашенням(«викупом»), склав 8,2 млрд. СДР (11,4 млрд. дол. США). Це призвело до того, що сума покупок значно перевищувала суму викупу, тобто сума непогашених кредитів у рамках Рахунків загальних ресурсів збільшилася до 63,7 млрд. СДР (88,3 млрд. дол. США) зі 37, 9 млрд. СДР (52,5 млрд. дол. США) у 2018 році(на рисунку 2.2. зображено суму непогашених пільгових кредитів за останні 10 років).

- домовленості по кредиту «стенд-бай»
- механізм розширеного кредитування МВФ
- гнучка кредитна лінія
- лінія превентивної підтримки і ліквідності

Рисунок 2.1 – Затверджені домовленості у рамках Рахунків загальних ресурсів у період з 2010-2019 роки. (млрд. СДР) [9]

У 2016 році, 25 лютого, Виконавча рада МВФ достроково припинила дію періоду активізації у рамках Нових угод про позики, через вступу у дію 26 січня 2016 року 14-го загального перегляду квот. Ті поточні угоди що діють нині, були продовжені у листопаді 2016 року [9].

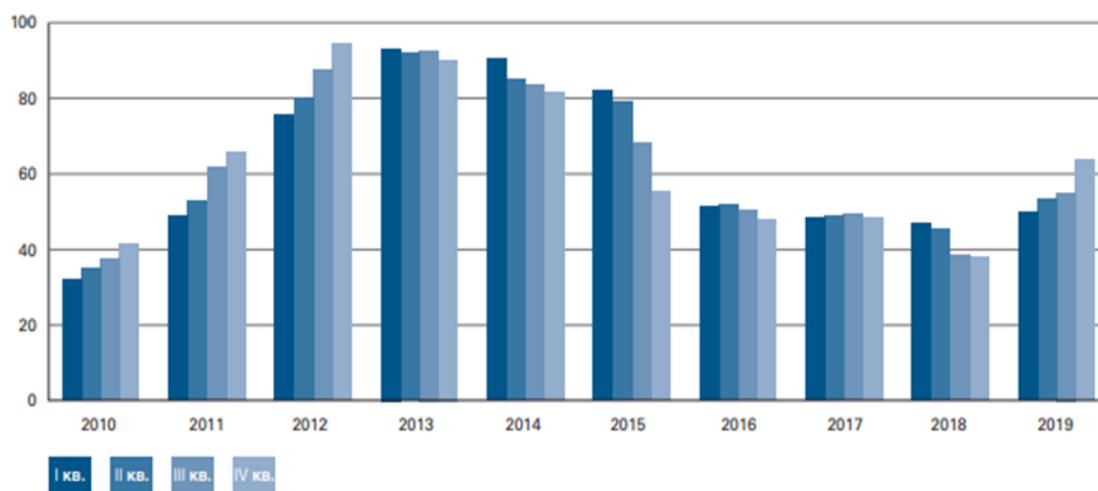

Рисунок 2.2 – Непогашені непільгові кредити за період з 2010-2019 роки (млрд. СДР) [9]

У своїй діяльності, Міжнародний валютний фонд має також двосторонні угоди, що стосуються позик. Вони надають третю лінію захисту вже після квот і нових угод про позики. Такі угоди дають змогу МВФ зберігати доступ на тимчасовій основі до так званих двосторонніх позик з боку держав-членів, і тим самим запобігати процесу різкого зниження потенціалу кредитування. Угоди про такі позики 2016 року, мають максимальний термін дії, якій закінчується 31 грудня 2020 року. Станом на 30 квітня 2019 року, лише 40 країн-членів, взяли на себе зобов'язання стосовно виділення позичкових ресурсів на двосторонній основі. Їх загальна сума склала близько 316 млрд. СДР, це приблизно 439 млрд. дол. США [9].

Діяльність за пільговим кредитуванням

У 2019 році, Міжнародний валютний фонд прийняв зобов'язання стосовно процесу кредитування на загальну суму 235,1 млн. СДР (приблизно 325,72 млн. дол. США), що були прийняті у рамках програм Трастового фонду. Метою став процес скорочення бідності, та сприяння процесу економічного зростання країн-членів МВФ.

Загальний обсяг таких непогашених пільгових кредитів склав 6,45 млрд. СПЗ. Кількість таких держав на кінець квітня 2019 року склала 52 країни(у таблиці 2.3 наведено інформацію стосовно нових домовленостей, і збільшення доступу до все існуючих домовленостей у рамках механізмів пільгового кредитування).

На рис. 2.3 зображено суму непогашених пільгових кредитів за період з 2010-2019 роки.

Процес пільгового кредитування Міжнародного валютного фонду постійно переглядається та удосконалюється. Це відбувається задля забезпечення обліку мінливих потреб.

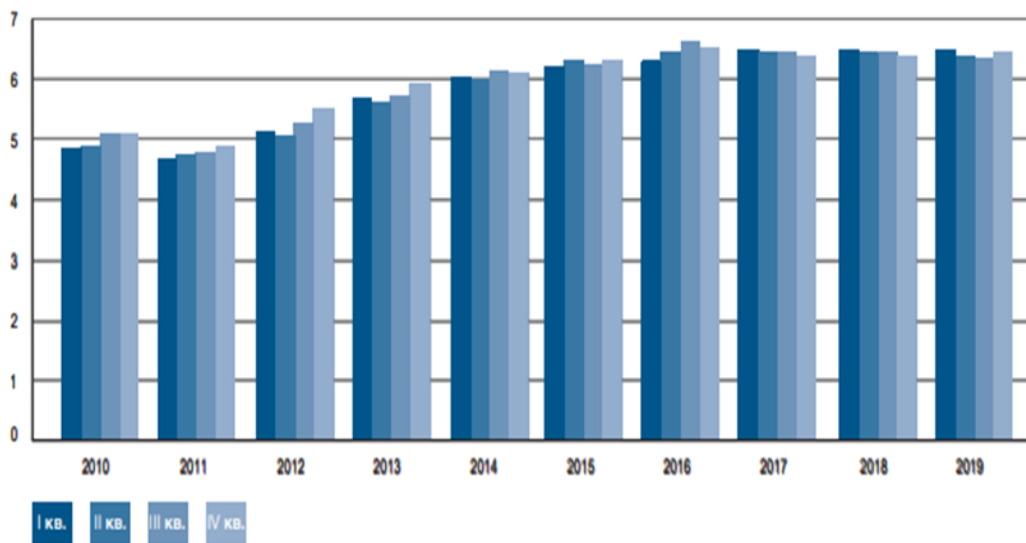

Рисунок 2.3 – Непогашені пільгові кредити за період з 2010-2019 роки (млрд. СДР) [9]

У травні 2017 року, Виконавча рада МВФ розглянула варіанти стосовно покращення систем кредитування країн. Метою був процес скорочення бідності, зростання рівня економічного добробуту країн членів, що зіштовхуються з проблемами платіжного балансу своєї держави, в результаті стихійних лих.

Виконавчі директори підтримали таку пропозицію про підвищення річного ліміту доступу, у рамках Механізму прискореного кредитування і Інструменту для прискореного фінансування. Підвищення відбулося з 37,5 до 60 % квоти для країн, які постраждали від масштабних стихійних лих.

Перегляд процесу надання кредитів для країн, що мають низький рівень доходів 2018-2019 років, спочатку обговорювався з Виконавчою радою у липні 2018 року, задля вивчення вже існуючих варіантів кредитування. Завершився перегляд у травні 2019 року. Але результати цього перегляду будуть викладені лише у річному звіті МВФ за 2020 рік.

Цей перегляд був створений задля проведення оцінки доцільності інструментів, які використовує Міжнародний валютний фонд у процесі кредитування країн, що мають низький дохід. Він є лише маленькою частиною більш великої програми, що включає у себе перегляд запропонованих умов і розробку програм, а також процесу оновлення основ задля забезпечення стійкості боргової ситуації країн, що мають низький рівень доходу.

Таблиця 2.3 – Затверджені домовленості стосовно доступу, до підвищення у рамках Трастового фонду процесу скорочення бідності і сприяння економічному зростанню у 2019 році. (млн. СДР) [9]

Країни-члени	Дата вступу у силу	Затверджена сума
НОВІ ТРИРІЧНІ ДОМОВЛЕНОСТІ В РАМКАХ РОЗШИРЕНОГО КРЕДИТНОГО МЕХАНІЗМУ		
Сьєра-Леоне	30 листопада 2018 року	124,4
Усього		124,4
ПІДВИЩЕННЯ ДОСТУПУ ЗА ДОМОВЛЕНОСТЯМИ У РАМКАХ РОЗШИРЕНОГО КРЕДИТНОГО МЕХАНІЗМУ		
Гвінея-Бісау	1 червня 2018 року	5,7
Нігер	10 грудня 2018 року	19,7
Усього		25,4
НОВИЙ МЕХАНІЗМ ПРИСКОРЕНОГО КРЕДИТУВАННЯ		
Мозамбик	19 квітня 2019 року	85,2
Усього		85,2
Підсумок		235,1

Майже 11,4 млрд. СДР було мобілізовано в період з 2015 року, за допомогою фонду, задля підтримку процесу щодо безперебійного пільгового кредитування бідних країн. Головна мета-скорочення бідності.

Кількість нових кредиторів склала 28. До їх складу ввійшли також 14 країн з ринком що формується, а також країни що мають розвинену економіку. Станом на 30 квітня 2019 року, 15 країн підтвердили свою участь у нових домовленостях стосовно запозичень. До їх складу ввійшли два нових кредитори, Швеція та Бразилія.

Стосовно боргової політики, то реалізація дій стосовно бідних країн з високим рівнем заборгованості в основному була завершена. Лише 36 з 39 країн що мали можливість скористатися такою програмою, полегшили свій кредитний тягар на суму 17 млн. СДР у квітні 2015 року.

Нині лише 3 країни скористалися програмою полегшення боргового навантаження. Ними стали Ліберія, Гвінея та Сьєрра-Леоне. Це відбулося за підтримки Трастового фонду, який надає підтримку країнам, що зіштовхуються з проблемою платіжного балансу [9].

Ефективність програм надання кредитів задля подолання бідності, та процеси грошово-кредитної політики досліджувалися в роботах таких вітчизняних та закордонних науковців: Велдезлазі Г. Вермак С. [10], Гончаренко Т, Лопи Л. [11], Цзян, Ю., Ван, Г. [12], Макіяні С. Н., Алібейки Х. [13], Антонов, М., Лопи, Л. [14], Діденко, О., Дордевич, С. [15], Хан К., Хуршид А. [16].

Проаналізувавши фінансову діяльність Міжнародного валютного фонду, можна зробити висновок, що фонд має гнучкий набір інструментів, за допомогою яких фонд здійснює підтримку своїх членів. Кожен з цих засобів підтримки має як негативні, так і позитивні моменти. Тому розглядати їх окремо неможливо. Підхід повинен бути комплексним, у самому процесі досягнення цілей.

На сьогоднішній день економіка багатьох країн що співпрацюють з фондом, має як негативні так і позитивні зміни. Негативними змінами можуть виступати процеси зростання боргових зобов'язань країн з низьким рівнем доходу. Можна зробити висновок, що давати оцінку впливу МВФ повністю негативно або позитивно – неможливо.

3. СПІВПРАЦЯ УКРАЇНИ ТА МВФ

3.1 Аналіз програм співробітництва МВФ та України

Співпраця між Україною, та Міжнародним валютним фондом утворилася на початку утворення незалежної України. Фонд виділив нашій державі квоту, яка складала 1,3 млрд. дол. США [17].

Перший етап тривав у період з 1994-1995 роки. Програма мала назву «Systemic Transformation Facility», що означала трансформаційні позики фінансування України. Сума цієї програми склала 498,7 млн. СДР (763,2 млн. дол. США) [18]. Ця програма була розроблена Міжнародним валютним фондом спеціально для пострадянських країн, що мали перехідну економіку. Задоволення потреб держави у зовнішньому процесі фінансування, через стабільність платіжного балансу, зміцнення позицій для резерву та підтримка структурних перебудов, і були метою даної програми.

Другий етап тривав у період з 1995-1998 роки. Сума яку виділили Україні склала 1312,2 млн. СДР (1935,3 млн.дол. США) [18]. Процес фінансування відбувався через програму «Stand-by Arrangement», тобто Міжнародний валютний фонд дає резерв для держави, лише до певної дати погашення. Звичайно ця дата та сума коштів, обговорюється заздалегіть, яку держава може потім використати у повному обсязі, в залежності від потреби. Підтримання курсу гривні та зниження платіжного дефіциту України- було основною метою даної програми фінансування [19].

Третій етап тривав з 1998-2002 роки. Програма мала назву «Extended Fund Facility». Основою цієї програми було те, що вона призначалася для кредитування на більш довші строки та в більших обсягах по відношенню до наданої державі квоти[18]. Україна мала б отримати 2,6 млрд. дол. США, але натомість отримала лише 1,6 млрд. дол. США через те, що не виконала всіх рекомендацій від МВФ. Одними з таких невиконаних рекомендацій були: неспроможність впоратись із заборгованістю по ПДВ, та відмінити податкові привілеї для великих платників податків [21].

Четвертий етап тривав у період з 2002-2008 роки. Співробітництво України з фондом відбувалося на безкредитній основі. Цей процес відбувався за допомогою програми «Попереджувальний stand-by». Вона надавала можливість для нашої держави отримати від фонду кредит на суму 411,6 млн. СДР. Але Україна знову не виконала усі вимоги МВФ, тому співпрацю було сконцентровано у технічну сферу, що й призвело до «економічного відновлення» країни [18].

П'ятий етап -2008-2013 роки. Співпраця відбувалася за новою програмою «Stand-by Arrangments». Дана програма передбачала процес розширеного фінансування, розмір якого повинен був скласти 16,6 млрд. дол. США[18]. На меті програми було те, що вона мала вирішити проблеми дефіциту бюджету України, а також девальвувати гривню. Але загалом, Україна отримала лише 10,7 млрд. дол. США [18].

Шостий етап-2014-2018 роки. Співпраця відбувалася за допомогою програми «Stand-by Arrangments». У цю програму було закладено 16,5 млрд.дол. США. У межах даної програми, Україна отримала 2 транші. Один на суму 3,0 млрд. дол. США, та другий на суму 1,3 млрд. дол. США. З 2015 року, МВФ змінив дану програму на «Extended Fund Facility».Відбулося це через те, що в Україні почалася економічна криза, та відбулося погіршення макроекономічних показників. Коли МВФ ухвалив нову програму, наша держава отримала ще 2 транші, на суму 5,0 млрд. дол. США.

Сьомий етап- триває з 2019 року- Україна та МВФ домовилися стосовно нової програми співробітництва. Сума цієї програми склала 4 млрд. СПЗ, що приблизно 5,52 млрд. дол. США. Як повідомила прес-служба Офісу президента України, дія даної програми розрахована на 3 роки. Місія Міжнародного валютного фонду планує ще продовжити процес дискусії стосовно нової програми кредитування. На відміну від розширеного фінансування, що надається країнам, котрі потребують негайної допомоги під час кризи, програма «stand-by» розрахована на країни, економіка яких стабільна, або зростає, але в той же час потребує підтримки у конкретних питаннях.

Співробітництво МВФ з колишніми республіками СРСР, зокрема з Україною, відбуваються за трьома типами програм:

- За програмою «Systemic Transformation Facility» (STF).
- За програмою «Stand-by Arrangements» (SBA).
- За програмою «Extended Fund Facility» (EFF).

Перша програма створена для тих країн, які мають перехідну економіку. Ця програма є програмою підготовки, та містить у собі прості вимоги. Для виконання даної програми, не обов'язково мати дуже розвинутий інвестиційний апарат. Виконання цієї програми дає можливість члену МВФ співпрацювати з фондом і у подальшій перспективі.

Наступна програма співробітництва «SBA» має особливість у тому, що вона надає короткострокові кредити, тому реалізується від 12 до 13 місяців. На меті має процес підтримки макроекономічної стабільності.

Рисунок 3.1 – Графік погашення Україною кредиту від МВФ «Stand-by Arrangements» , за період з 2009-2014 роки [22]

Після процесу реалізації даної програми, держава має можливість і у подальшому укласти з фондом угоду, стосовно розширеного фінансування «EFF». Ця програма розрахована до трьох років, і напрямлена на процес закріплення вже досягнутої стабільної ситуації за програмою «Stand-by Arrangements». Найбільше

уваги приділяється структурним змінам у економіці держави, і тим частинам, що становлять фундамент економічного зростання.

Національний Банк України (НБУ)- має повноваження розпоряджатися ресурсами, котрі фонд надає Україні. Це відбувається лише після виконання певних критеріїв ефективності, висунутих МВФ. До них входять – дефіцит бюджету, монетарні показники Країни, а також рівень «чистоти» міжнародних резервів НБУ, а також і інші.

За весь період співпраці МВФ з Україною, а він складає 27 років, програми неодноразово переглядалися та змінювалися, але жодна з них не була виконана у певному обсязі.

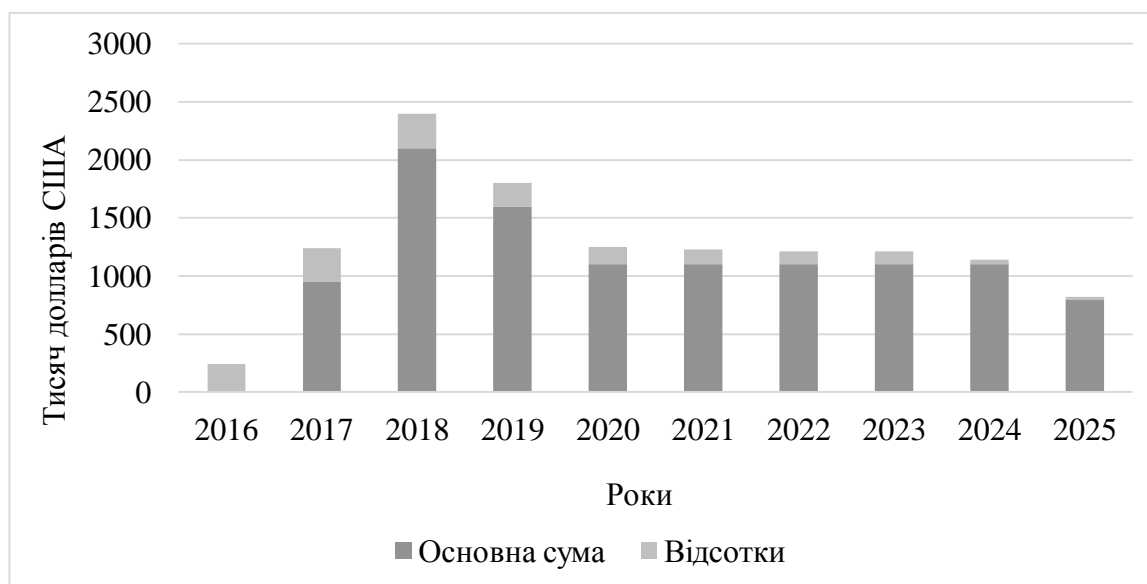

Рисунок 3.2 – Боргові операції України та МВФ на 2016-2025 роки [23]

Однак змінювалися один за одним уряди України, і підходили до виконання своїх обов'язків перед МВФ невідповідально. Умови виконувалися частково, або й зовсім не виконувалися.

Кредитні програми котрі МВФ надав Україні, йшли на підтримку стабільності курсу гривні, та для того щоб знизити дефіцит платіжного балансу нашої держави. Також кредити Міжнародного валютного фонду спрямовані на пом'якшення економічних труднощів під час проведення реформ у економіці. Без

процесу реалізації програм економічних перетворень, фінансова підтримка не має значення, тому що кредитні кошти будуть використовуватися лише для фінансування поточних проблем, які згодом будуть нагромаджуватися і перетворюватися у тягар для держави. Завдяки співпраці фонду з Україною, наша держава змогла отримати кредитні ресурси від Світового банку.

Усього за час незалежного існування, Україна отримала від Міжнародного валютного фонду допомогу, на суму 31,3 млрд.дол. США [24].

3.2 Перспективи співпраці України й МВФ

Після виборів нового президента України у 2019 році, ц серцях людей з'явилася надія. Надія на мирне небо, на стабільність та процвітання Батьківщини. На розсудливі і зважені рішення зі сторони нового президента.

Співпраця України з Міжнародним валютним фондом- це те питання, котре хвилює не лише видатних економістів, провідних спеціалістів у цій сфері, але й звичайних громадян України, у котрих виникає 2 питання. Варто чи Ні??

Варто чи ні, продовжувати Україні співпрацю з міжнародним валютним фондом??

Надання траншів від МВФ, відбувається лише через висування вимог, на проведення різних реформ. Це в свою чергу призводить до змін в економіці. За всі роки співпраці, Україні висували різні вимоги. Деякі були виконані, а деякі у свою чергу ні.

В історії співпраці МВФ з різними країнами світу, є багато припущень, що саме через вимоги які висував МВФ, було зруйновано багато економік. Рекомендації які надавав фонд у половині випадків були недоцільними.

Таким прикладом може слугувати Югославія. За вимогами Міжнародного валютного фонду, керівництво даної країни прийняло закон стосовно приватизації. Але коли експерти МВФ зрозуміли, що цей закон передбачав створення «народного

капіталізму», а отже те що іноземний капітал міг розраховувати лише на 10 % акцій будь-якого приватизованого підприємства, де основними власниками ставали трудові колективи, а також приватизація проводилась на добровільній основі, то це їх дуже розлютило. Було вирішено відмовитись від співпраці з Югославією, що в свою чергу призвело до громадянської війни, у котрій загинуло близько 600 тис. чоловік, та розпаду єдиної держави Югославії.

Але не слід забувати про те, що Югославія це та країна, котра була створена із різних народів, де кожен з них захотів створити свою державу.

Також припущенням щодо руйнівних дій МВФ, були дії в Руанді. Ця країна була досить розвинутою у сфері сільського господарства. Але у кінці 80-х років, у країні був не сприятливий клімат протягом 2-ох років, що призвело до неврожаю. МВФ виділив країні великий транш, але у 1989 році на світовому ринку відбувся обвал цін на каву. Саме на неї у був виділений кредит від фонду. Руанда потребувала новий транш, який МВФ погодився надати лише за умови, що країна відмовиться від продовольчого самообслуговування і від державної підтримки фермерських господарств. Важливою вимогою також був процес девальвації руандського франку.

Весь цей процес, спричинив інфляцію та крах реальних доходів населення. Експерти Міжнародного валютного фонду знали про те, що коли у країні починається криза, в той же час спалахує громадянська війна.

Економіка Руанди була знищена. МВФ висунув нові вимоги стосовно знищення ощадно-кредитних кооперативів, що спричинило масове розорення фермерів. Вони почали вирубувати кавові дерева, а їх земельні ділянки скуповували ТНК. Зовнішній борг Руанди зі 150,3 млн. виріс до 804,3 млн. дол. США.

З одного боку ріст економіки Руанди з 2007 року відбувся завдяки траншам від МВФ, а з іншого, Руанда- це та країна, котра не має взагалі ніякого перспективного майбутнього, і працює виключно задля того, щоб сплачувати % по боргам.

Бразилія- країна, у якій останні 5 років правління, економіку країни контролював МВФ. Це прикривалося тим, ніби Міжнародний валютний фонд буде контролювати, як сплачується великий зовнішній борг, який займає 30-40% від вартості експорту у Бразилії.

Вже у 1983-1984 році, міжнародний валютний фонд нав'язав воєнному режиму план, стосовно «шокової терапії». Це в свою чергу призвело до того, що так званому «шоку» почали спричиняти супротив, через масові саботажі на підприємствах. У 1985 році, такі дії призвели до падіння воєнного режиму.

Лише відмова від реформ які надав МВФ, при правлінні Фернанда Кардозу, дозволили стабілізувати економіку Бразилії, і швидко скоротити чисельність бідняків у країні на 5 млн. осіб.

Безліч науковців зауважували на тому, що саме ті держави, що отримували допомогу від МВФ, ставали заручниками кризи. Це ж стосується і допомоги від фонду економіці Сх. Азії. М. Фрідман наполягав на тому, що « якщо б взагалі не існувало Міжнародного валютного фонду, не було б і східноазійської кризи» [25].

Звісно, не можна звинувачувати у всіх бідах Міжнародний валютний фонд, адже це організація яка дає в борг, а отже має право висунути вимоги країні, які вважає запотрібними. Експерти Мвф, не завжди можуть доцільно і правильно розробити рекомендації для країн, які б позитивно вплинули на стан країни. Якщо керівництво країни може чітко аргументувати чому не доцільно виконувати ту, чи іншу вимогу, то все ж таки можливо отримати транш від МВФ.

У держави є вибір, брати кредит і виконувати вимоги, або не брати кредит і не виконувати висунуті вимоги.

Як це може бути пов'язане з сьогоднішнім, та нашою країною?

Україна бере транш від МВФ. Він в свою чергу висуває вимоги стосовно підвищення тарифів на газ, електроенергію, чи інше. І наша країна не має вибору, адже вона потребує коштів.

Коли країна банкрутує, їй потрібно ще більше коштів для того, щоб вийти з боргової ями. У влади немає коштів для сплати пенсій, і вона на будь-яких умовах погоджується на вимоги МВФ.

Так, Міжнародний валютний фонд це організація, котра допомагає країнам, шляхом надання кредитів. Але МВФ може слугувати так званою «крапельницею», для того, щоб перетерпіти та вижити, але отримання кредитних ресурсів, не повинно бути способом життя.

А можливо справа зовсім не у МВФ? Можливо справа у керівництві? Котре може дозволити собі взяти вагому частину траншу собі «у карман»? Можливо замість того, щоб усі кошти до останньої копійки вкласти у розвиток держави, їх крадуть і кажуть що МВФ погана організація?

Те, що наша країна уникнула дефолту, після підтримки МВФ, залишається фактом. Потихеньку, наша економіка зараз одна з тих, хто дав гарний плюс у розвитку. Гривня стабілізувалася, і зараз замість 29 грн. за 1 долар США, коштує 24,50.

Потрібно ставитися до траншів від МВФ більш відповідально, та починати процес зниження їх кількості. Але нині, наша держава потребує кредитів від фонду. Україні потрібно удосконалювати та налагоджувати власне виробництво послуг та товарів, що послугує підвищенню рівня життя за кошти з цих сфер, а не у борг.

Як заявила Міністр фінансів України, Оксана Маркарова : « Я маю план стосовно закінчення співробітництва України з МВФ у 2023 році, для того, щоб наша країна не мала питання коли ми зможемо отримати новий транш, а могли б самі себе забезпечувати» [26].

Дуже сподіваємося, що наша країна зможе вийти на новий рівень . Стане могутньою і стабільною країною. Котра не буде потребувати кредитних ресурсів.

Співпрацювати з МВФ на даному етапі звичайно варто, але чим сильніша і стабільніша наша економіка, тим кращі умови для свого життя, життя наших нащадків ми можемо створити. А жити лише за рахунок траншів від фонду, не варто!

ВИСНОВКИ

Отже, Міжнародний валютний фонд – міжнародна наднаціональна валютно-кредитна організація. Усі представники країн що входять до складу МВФ, (зазвичай це представники країни, що проводять валютну політику, або голова центрального банку зі своїми заступниками), утворюють Раду керуючих, яка є основним, та вищим органом Міжнародного валютного фонду.

Програми співробітництва України та міжнародного валютного фонду змінюються та адаптуються під чинну владу на момент проведення кредитування. Фінансова підтримка МВФ розвинутих країн світу та країн, що розвиваються дуже різниться. МВФ не є лише фінансовою організацією, а також являє собою важіль політичного впливу США. Розвинуті країни фінансуються жвавіше та з меншими вимогами, ніж ті, що розвиваються. Країни, що розвиваються потрапляючи під вплив МВФ стають мішень для розвинених країн, їх промисловість знищується, і країна стає ринком збиту, у якої більшу частину у зовнішньоторговому обороті займає імпорт.

Проведене дослідження ролі МВФ у регулюванні валютних відносин, говорить про те, що в разі відповідної реалізації політики держави спільна робота з Фондом здатна сприяти оновленню елементів державного управління, забезпеченню макроекономічної і економічної стійкості, формування умов з метою економічного зростання. З описаного матеріалу можемо зробити висновки, що подальша співпраця України з Міжнародним валютним фондом має базуватися на проведенні структурних реформ, а також з метою удосконалення внутрішньої і зовнішньої стійкості, послаблення знеціненню гривні, покриття нестачі бюджету. Але уряду держави слід брати до уваги те, що вимоги отримання кредитів від МВФ сприяють зменшенню рівня життя нації та підвищенню державного боргу, то що здатний послужити причиною дефолту.

ПЕРЕЛІК ДЖЕРЕЛ ПОСИЛАННЯ

1. Буйвал О.Є. «Роль МВФ в регулюванні міжнародних валютно-кредитних відносин» матеріали конференції «Розвиток та досягнення сучасної науки в глобальному науково-освітньому просторі» [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://ispic.ngo-seb.com/publications>.
2. Buival O. «IMF impact on International economic processes» матеріали I Міжнародного форуму «Сучасні виклики на шляху до сталого розвитку: діалог народів та країн», Суми 2020.
3. Батрименко В. Міжнародний валютний фонд // Політична енциклопедія. Редкол.: Ю. Левенець (голова), Ю. Шаповал (заст. голови) та ін. – К.: Парламентське видавництво [Текст] - 2011. – с.453
4. Офіційний сайт Міжнародного валютного фонду [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.imf.org>.
5. «Міжнародні організації». Циганкова Т.М [Текст] - К.: КНЕУ, 2002.
6. Циганкова Т.М., Гордєєва Т.Ф. Міжнародні організації / Київський національний економічний ун-т. [Текст] - 2-ге вид., перероб. і допов. - К.: КНЕУ, 2004.
7. Офіційний веб-сайт Міжнародного валютного фонду. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http:// www.imf.org](http://www.imf.org).
8. Герчикова І. М. Міжнародні економічні організації: регулювання світогосподарських зв'язків та підприємницької діяльності: навч. посібник / І. М. Герчикова – К.: АТ "Консалтбанкп", 2001. – 624 с.
9. Річний звіт МВФ за 2019 рік [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.imf.org/external/pubs/ft/ar/2019/eng/assets/pdf/imf-annual-report-2019-ru.pdf>.
10. Weldeslassie, H. A., Vermaak, C. (2019). Do Micro-Credits Work As An Effective Anti-Poverty Pro-gram For Poverty Eradication? Evidence From Ethiopia.

- SocioEconomic Challenges, 3(2), 31-53.
[Electronic resource]. - Access mode: [http://doi.org/10.21272/sec.3\(2\).31-53.2019](http://doi.org/10.21272/sec.3(2).31-53.2019)
11. Goncharenko, T., Lopa L. (2020). Balance Between Risk And Profit In The Context Of Strategic Management: The Case Of Ukrainian Banks. SocioEconomic Challenges, 4(1), 111-121.
[Electronic resource]. - Access mode: [http://doi.org/10.21272/sec.4\(1\).111-121.2020](http://doi.org/10.21272/sec.4(1).111-121.2020).
12. Yiang, Yu., Wang, G. (2017). Monetary Policy Surprises and the Responses of Asset Prices: An Event Study Analysis. SocioEconomic Challenges, 1(3), 22-44. DOI: 10.21272sec.1(3).22-44.2017.
13. Makiyan, S. N., Alibeiki, H. (2017). Macroeconomic indices and capital market: evidence from Tehran Stock Market. SocioEconomic Challenges, 1(2), 19-26. Doi: 10.21272/sec.1(2).19-26.2017.
14. Antonov, M., Lopa, L. (2017). Regulation of the state debt stability. Financial Markets, Institutions and Risks, 1(1), 87-97. [Electronic resource]. - Access mode: [http://doi.org/10.21272/fmir.1\(1\).87-97.2017](http://doi.org/10.21272/fmir.1(1).87-97.2017).
15. Діденко, О., Дордевич, С. (2017). Оптимізація інтенсивності банківського регулювання з точки зору фінансової стабільності в банківському секторі: емпіричний аналіз. Фінансові ринки, інститути та ризики, 1 (1), 43-53. [Electronic resource]. - Access mode: [http://doi.org/10.21272/fmir.1\(1\).43-53.2017](http://doi.org/10.21272/fmir.1(1).43-53.2017).
16. Khan K., Qingyang W., Khurshid A. (2017). Causal Relationship between Monetary Policy and the Stock Market: a Bootstrap Rolling Window Approach. Financial Markets, Institutions and Risks, 1(4), 5-15. DOI: 10.21272/fmir.1(4).5-15.2017
17. Міжнародні валютно-кредитні установи та форми їх співробітництва з Україною [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://readbookz.net/book/108/2808.html>.
18. Міністерство фінансів України [Електронний ресурс] – Режим доступу : [:http://195.78.68.18/minfin/control/uk/publish/printable_article?art_id](http://195.78.68.18/minfin/control/uk/publish/printable_article?art_id)
19. Меморандум порозуміння між Україною і Європейським Співтовариством [Електронний ресурс] – Режим доступу : http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/996_036.

20. Міжнародний валютний фонд [Електронний ресурс] – Режим доступу:
https://ru.wikipedia.org/wiki/Международный_валютный_фонд.
21. Історія співпраці України [Електронний ресурс] – Режим доступу :
<https://ru.slovoidilo.ua/2016/09/27/infografika/finansy/mvf-i-ukraina-istoriya-sotrudnichestva-s-1994-goda>.
22. International Monetary Fund [Електронний ресурс] – Режим доступу:
<http://www.imf.org/external/ns/search.aspx?NewQuery=Ukraine&submit>.
23. Статистика: скільки Україна повинна МВФ [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://cont.ws/@sosedgeorg/183615>.
24. Cooperation between the IMF and Ukraine [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.imf.org/external/np/fin/tad/extarr2>.
25. Котликов Я. Проблеми МВФ [Електронний ресурс] / Я. Котликов. – Режим доступу: <http://www.vestnik.com/issues/1999/0302/win/kotlikov.htm>.
26. Про закінчення співпраці МВФ з Україною у 2023 році. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.ukrinform.ua/rubric-economy/2821483-ukraina-mae-zakinciti-spivpracu-z-mvf-u-2023-roci-markarova.html>.

Додаток А

SUMMARY

Buival O.E. The role of the IMF in regulating international monetary relations. – Qualification bachelor's thesis. Sumy State University, Sumy, 2020.

Qualifying bachelor's thesis is devoted to the study of the role of the International Monetary Fund in the system of regulation of currency relations. An analysis of the fund's cooperation programs with Ukraine and its activities in general was conducted.

Key words: International Monetary Fund, cooperation, monetary relations, financing mechanisms, crediting, tranche.

АНОТАЦІЯ

Буйвал О.Є. Роль МВФ в регулюванні міжнародних валютно-кредитних відносин. –Кваліфікаційна бакалаврська робота. Сумський державний університет, Суми, 2020.

Кваліфікаційна бакалаврська робота присвячена дослідженню ролі Міжнародного валютного фонду у системі регулювання валютних відносин. Проведено аналіз програм співробітництва фонду з Україною, та його діяльності в цілому.

Ключові слова: Міжнародний валютний фонд, співробітництво, валютно-кредитні відносини, механізми фінансування, кредитування, транш.